

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.12.1992, sp. zn. 1 Ntv 90/92, ECLI:CZ:NS:1992:1.NTV.90.1992.1

Číslo: 26/1993

Právní věta: Podal-li v průběhu přípravného řízení obviněný žádost o propuštění z vazby, které prokurátor nevyhověl a kterou předložil soudu, a rozhoduje-li soud o této žádosti v době, kdy již byla ve věci podána obžaloba, musí vzhledem k ustanovení § 68 tr.ř. rozhodnout senát (nikoli soudce), pokud nejde o věc samosoudcovskou. Souhlasí-li však prokurátor s propuštěním obviněného na svobodu, může v řízení před soudem o propuštění z vazby rozhodnout předseda senátu (§72 odst.3 tr.ř.).

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 29.12.1992

Spisová značka: 1 Ntv 90/92

Číslo rozhodnutí: 26

Číslo sešitu: 5-6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Trvání vazby, Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 72 odst. 3
§ 68

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 26

Podal-li v průběhu přípravného řízení obviněný žádost o propuštění z vazby, které prokurátor nevyhověl a kterou předložil soudu, a rozhoduje-li soud o této žádosti v době, kdy již byla ve věci podána obžaloba, musí vzhledem k ustanovení § 68 tr. ř. rozhodnout senát (nikoli soudce), pokud nejde o věc samosoudcovskou.

Souhlasí-li však prokurátor s propuštěním obviněného na svobodu, může v řízení před soudem o propuštění z vazby rozhodnout předseda senátu (§ 72 odst. 3 tr. ř.).

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky z 29. prosince 1992 sp. zn. [1 Ntv 90/92](#)).

K stížnosti obviněného zrušil Nejvyšší soud ČR usnesení Krajského soudu v Praze z 27. listopadu 1992 sp. zn. 6 Nt 426/92 a tomuto soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením Krajský soud podle § 72 odst. 2 tr. ř. zamítl žádost obviněného mladistvého T. V. o propuštění z vazby, neboť shledal, že u obviněného mladistvého nadále trvá důvod vazby uvedený v § 67 písm. a) tr. ř.

Proti usnesení podal obviněný mladistvý T. V. v zákonné lhůtě stížnost, kterou blíže nezdůvodnil.

Nejvyšší soud ČR přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

Správnost rozhodnutí Krajského soudu je zpochybněna podstatnou vadou řízení, v němž bylo napadené usnesení vydáno. Toto usnesení vydal totiž soudce, ačkoli měl rozhodnout senát v neveřejném zasedání (§ 240 tr. ř.).

Podkladem napadeného usnesení byla žádost obviněného mladistvého T. V. podaná ještě v průběhu přípravného řízení. Tuto žádost Krajskému soudu předložil krajský prokurátor, který jí sám nevyhověl. Krajský soud o žádosti rozhodl 27. 11. 1992, tedy v době, kdy krajský prokurátor již 24. 11. 1992 podal u Krajského soudu na obviněného mladistvého T. V. v projednávané trestní věci obžalobu pro trestné činy loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. a vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. f) tr. zák. Věc je u Krajského soudu vedena pod sp. zn. 1 T 50/92.

Jestliže soud o žádosti obviněného podané v přípravném řízení rozhoduje poté, co mezitím byla podána obžaloba, musí o ní rozhodnout senát, nejde-li o tzv. samosoudcovskou věc podle § 314a odst. 1 tr. ř. Příslušnost soudce nebo příslušnost senátu k rozhodnutí o žádosti o propuštění obviněného z vazby (§ 2 odst. 9 tr. ř.) není závislá na tom, kdy byla žádost podána, nýbrž na tom, v jakém stadiu je trestní stíhání v době, kdy se o žádosti rozhoduje. Pokud nejde o příslušnost samosoudce vyplývající z ustanovení § 314a odst. 1 tr. ř., musí o žádosti vždy rozhodnout senát, dospělo-li trestní stíhání v době rozhodování do stadia po podání obžaloby, neboť v takovém případě trestní stíhání již není ve stadiu přípravného řízení. Pro úplnost je třeba dodat, že v případě, kdy souhlasí prokurátor s propuštěním obviněného na svobodu, může v řízení před soudem o propuštění z vazby rozhodnout předseda senátu (§ 72 odst. 3 tr. ř.).

Nejvyšší soud ČR proto zrušil napadené usnesení a uložil krajskému soudu, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Krajský soud o žádosti obviněného mladistvého T. V. znovu rozhodne, a to v senátě.